

porter og deres Stempling paa Pengeomsætningen, hvori jeg seer Vigtigheden af Lovforslaget.

**Indenrigsministeren:** Jeg anførte udtrykkeligt, da jeg sidst havde Ordet, at det var en Bemærkning af den ærede Landssthingsmand, som foranledigede mig til at svare; det er altsaa ganske naturligt, at det Svar, jeg gav, ikke kunde være Svar paa en anden af den ærede Landssthingsmands Bemærkninger. Hvad nu denne angaaer, skal jeg ogsaa gjerne svare derpaa, og mit Svar er da, at hans Bemærkning er holdt saa almindelig, at den efter mit Skøn aldeles Intet beviser. En saadan almindelig Uttring om Circulationens Lettelse kan ikke sættes i umiddelbar Forbindelse med et saadant enkelt Forslag, som her foreligger; thi Spørgsmaalet bliver ikke, om det vil være beqvemt for En eller Anden, at en saadan Lettelse indtræder — det er en Selvfølge, og paa denne Maade kunde man bevise, at en hvilken som helst Stempelafgift, en hvilken som helst Skat skulde bortfalde, da jo dens Ophævelse altid vilde komme En eller Anden til Gode — men man maa naturligvis gaae ind paa en virkelig Undersøgelse af alle hermed samvænhængende Forhold, og her vil det da ikke undgaae Nogens Opmærksomhed, at der er en ganske væsentlig Forskiel imellem nærværende Forslag og det, Regjeringen har forelagt og Thinget har billiget, angaaende de korte Verler. Med Hensyn til den Bemærkning, der blev gjort af en æret synst Landssthingsmand, den 4de Landssthingsmand for 6te Kred (Flensborg), da skal jeg ganske vist ikke gaae dybere ind paa en Undersøgelse om, paa hvilket Stadium Thinget, naar det vil forkaste Lovforslaget, bør gjøre dette; men jeg skønner dog ikke rettere, end at det er en Misforstaaelse af, hvad der er foregaaet i en tidligere Sag, naar den ærede Landssthingsmand har meent, at det er udtalt, at Courtoisfen skulde drives saa vidt, at man skulde lade ethvert af det andet Thing vedtaget Forslag gienngaae alle tre Stadier, saa at Høflighedens Lov skulde være den, at man ikke skulde sige sin sande Mening før ved en saadan Sags 3die Behandling. Det var vistnok ikke den ærede Landssthingsmands Me-

ning, som bragte dette Høflighedshensyn frem. Han gif allerede meget vidt ved ikke at opstille nogen Forskiel mellem, om det var et oprindeligt fra Regjeringen kommet Forslag eller et privat Lovforslag, hvorom der var Tale; men han har ganske sikkert dog ikke meent, at Høflighedshensynet skulde kunne føre Sagen ud over 2den Behandling.

**Flensborg:** Ja, jeg tillod mig blot at citere nogle Uttringer, som det forekommer mig blevte gjorte gjældende under hine Sagers Behandling, nemlig de to Forslag om Ansøgninger og Klager; men det forekommer mig, at det blev udtalt som et almindeligt Princip, at naar et Lovforslag havde gienngaaet alle tre Behandlinger i det andet Thing og, altsaa var vedtaget det, saa burde man af Courtoisfe — for at bruge den høitærede Ministers Udtryk — ikke blot lade det komme til 2den Behandling her, men lade det gaae igjennem til 3die Behandling. Det forekommer mig, at det blev udtalt, at det maatte gaae igjennem til 3die Behandling, og da synes jeg, at der tales ligesaameget for at lade dette som det andet Lovforslag gaae igjennem. Jeg skal endnu kun gjøre opmærksom paa, at ogsaa med Hensyn til det andet Lovforslag forelaa der en Erklæring fra Regjeringen.

**Madvig:** Efter det Hensyn, som er blevet taget til en Uttring, som i et foregaaende Møde blev gjort af mig, skal jeg blot tillade mig at bemærke, at den høitærede Indenrigsminister har forstaaet mig ganske rigtigt. Jeg troer at jeg yttrede, at „det forekom mig ikke ganske passende“, og jeg tilføiede: „naar et Lovforslag kom hertil med en betydelig Majoritet fra det andet Thing“ — da paa første Trin at forkaste det. Jeg vil gjerne indrømme, at min egen Følelse kommer i dette Tilfælde i en meget stærk Kamp med den Sætning, jeg da opstillede, og som jeg i det Hele holder paa; thi her kommer den Omstændighed til, at dette Lovforslag hører til en Klasse, mod hvilken jeg hyppigt og stærkt har udtalt mig; jeg har altid udtalt mig mod saadanne smaa Lovfragmenter, der extemporeres og kastes hen uden Sammenhæng med den øvrige Lovgivning.